

Arrest

nr. 176 690 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Stad GENK, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Burgemeester van de Stad Genk van 27 juni 2016, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 juli 2016 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SENAWE, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juni nam de burgemeester van de Stad Genk de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans bestreden en zijn gemotiveerd als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, § 3, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een

verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 25/01/2016 werd ingediend door:

Naam: K(...)
Voorna(am(en)): M(...)
Nationaliteit: Turkije
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: Kayseri / Turkije
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...), Afgevoerd-verlies van verblijfsrecht om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie;

X Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: Bewijzen ten laste zijn nl. bewijs van onvermogen land van herkomst en origine, bewijs reeds ten laste in land van herkomst en origine, huidige bestaansmiddelen van de EU ondergaan, attest OCMW of bewijzen dat betrokkene deel uitmaakte van het gezin in het land van herkomst (officiële documenten afgeleverd door de overheid van het land van herkomst van betrokkenen).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

“Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet niet enkel weergegeven worden doch daarenboven moet ze ook afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De minister van Migratie- en asielbeleid heeft tevens de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Aangezien de bestreden beslissing stelt als volgt:

“De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie”.

“Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: Bewijzen ten laste zijn nl. bewijs van onvermogen land van herkomst en origine, bewijs reeds ten laste in land van herkomst en origine, huidige bestaansmiddelen van de EU ondergaan, attest OCMW of bewijzen dat betrokkene deel uitmaakte van het gezin in het land van herkomst (officiële documenten afgeleerd door de overheid van het land van herkomst van betrokkenen).”

Verzoeker maakt zich nochtans sterk dat hij de vereiste documenten tijdig heeft afgeleverd bij de Dienst Vreemdelingenzaken van zijn gemeente.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)’.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens). De verzoekende partij geeft niet met concrete argumenten aan om welke redenen niet zou zijn voldaan aan de vereisten van de formele motiveringsplicht. Dit middelonderdeel kan niet worden aangenomen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing werd genomen omdat

"Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: Bewijzen ten laste zijn nl. bewijs van onvermogen land van herkomst en origine, bewijs reeds ten laste in land van herkomst en origine, huidige bestaansmiddelen van de EU onderdaan, attest OCMW of bewijzen dat betrokkene deel uitmaakte van het gezin in het land van herkomst (officiële documenten afgeleverd door de overheid van het land van herkomst van betrokkenen)"

Verzoekende partij stelt zich sterk te maken dat zij de gevraagde documenten tijdig heeft afgeleverd, maar zij brengt geen enkel bewijskrachtig gegeven bij dat haar standpunt ondersteunt, terwijl er in het administratief dossier geen spoor is van de gevraagde stukken. Dat laatste wordt overigens ter zitting bevestigd door de verzoekende partij, die stelt daags voor de zitting het administratief dossier bij de gemeente nog te hebben ingekeken.

Het louter instellen van een annulatieberoep brengt geen omkering mee van het vermoeden dat een administratieve rechtshandeling, tenminste zolang ze niet is vernietigd, moet worden geacht wettig te zijn (RvS 30 juni 2016, nr. 235.280, vzw Aéroclub De Hesbaye). Dit voorrecht - het zogenaamde "privilège du préalable" - geldt ook voor bestuurshandelingen die genomen worden in het kader van de Vreemdelingenwet. Het komt derhalve aan de verzoekende partij toe om minstens een begin van bewijs bij te brengen van hetgeen zij meent te kunnen stellen. Zij blijft daartoe in gebreke.

De verzoekende partij slaagt er dus niet in aan te tonen dat de verwerende partij in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben vastgesteld dat de gevraagde documenten niet tijdig werden overgemaakt. Een schending van dit beginsel is derhalve niet aannemelijk gemaakt.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS